

BP0200004395

74255
2020 NOV 11

2020 NOV 11

XIII/531-25

Első szám: 29

Melléklet: 0

Előadó: Weimeth Agnes

A Budai Polgármester hivatala hogy novelle pályázat indult, ezért tollat napraeltansz. A környékükről is a besze élők között (az egyikével együtt is.) szeretnék megismerkedni. 1944. U. 19-ik hozott a gölye a János kö- házba, a külsőzet előtti pihenő padokkal egy gölye robot van, hátán egy kishabával. ezért írunk, hogy a gölye hozott.

Szüleim: Apám János János János (ekkor orosz fogságban volt Szibériában csak 1948-ban jött haza. Anyám Károly Erzsébet a Nyitsep- ben született, melyszegényesben, 6 testvére volt, az édesanyjuk hirtelen meghalt mikor anyám 6 éves volt. Nagypapám "radensber" volt. (Egy gyermek isbe fulladt) meggyászta házakhoz járt mosni, falanbani megfűsölte a kint de senkinek ideje a tekőst kiönteni így a tekőst is a tölcső mellett maradt. Az any- alatt népa és kalonca volt, a szitott ajtó az egy díszes élete a bakonyi szitát, benne a kőben felboncolta tölcsőt a kishabé arca a tekőbe esett és megfulladt, 12 év egy gyermek tragikusán meghalt. A kő a malombe mentek gabonát önteni és a gyerekeket egyedül magyák. Tél volt a kemencében égett a tűz a lep- napot fű az anyában lévő szalmából ki- hízott és kemencébe vitt szalmát, közben dörögte és az lángre kapott tovább fajadt. Egy kishabé is aludt a tölcsőben az a lángre kapott, a gyűjtőgato bebújt az anyába, a kis-

hugát is magával vite fejükre lúszták a
 duryszót a füst ellen. A szomszédok látták
 a füstöt, odamentek a két nagyobb megrá-
 náért de a pici a többség megrá-
 dónak azt maradtak, hogy börtörbe kerülnek he-
 mép valami törtézik. A legnagyobb halálá-
 után nagyapám isztambulba adta a maradék
 gyémántjait. Ilyen kellemes "primitív életük volt
 akkor is ott. Születésük után a Kapy utcában
 laktunk. 1944 karácsonykor ist ide háború,
 a németek beadták magukat a Gupper meyer
 az oroszok jöttek Kapykovácsi felől, "oktásbe
 kerültek ezért anyám bepárolt egy nikosko-
 sábe és a háború lehozott Paracetibe, ott kaptunk
 egy robot (a mostani Keleves X-u) az utolsó
 melletti háború az első epizódok. A másodikok
 jöttünk a Dobrovits család egy része lakott.
 Egy lánccs bombázták utatálta a házat a jöttünk
 lakók megrá-
 tártak, kivéve egy pici babát (járóska)
 aki a babakocsihoz volt, őt hívte a lepryanses
 de semmi baja nem történt (később valóban otthon
 fogadta, a mi házfalunk is kidőlt (kifelé)
 és anyám mellett voltam a nikoskosában
 a földön ő is és is megsebesültünk, a háború
 lakó orosz doktorus érzéstelenítő nélkül orkös-
 te a sebeket a hegek most is látszanak.
 Sutt a háború a városban lévő seket kitarak
 az ördögökhöz küszelő csalárokak at akartak
 megrá-
 náni de már ott voltak őket az
 oroszok is minden kékültek.

A boltészeket bevitték a legközelebbi házba (Húsvétölgyi - u 24) és leverték karbolos
mással, azóta is lehet érezni ezt a szagot,
„Büdös házak is voltak, valamelyik mása-
ban Boldizsár Iván is, emléti, ők is itt lak-
tak a hegyen. Mikor vitépít a hábon a táncos-
nál azt mondták akiket később a lakását, hogy
kesseket egyet. Anyám a Kapu - u 21-ben
falalt egy maszkuszt (volt ablakvep is)
azt kiülték Mikusk, 26 éorp ott laktunk.
Egy koba, alszob (a padlóra szitt) fürdőszobá
kád mellett egy palikás és WC volt benne, ez lett
a konyhánk. Rábic falai voltak, felu este tbe
szappal befagyott a víz a polvárban, nydron
melép, az udvaron matracok aludtunk. Most
egy építészkesmő felújították, egyszer bekész-
kedtem, furcsa volt újre látni. A hábon még
akkor is kezdte az aldosatát: 3 hispi falalt
egy gnyarátot (szekerek semz mondták el) és el-
kezdték székkelapálki felnebbast, 2 pu meg-
halt, a hasmaclik azost semz mert az édesanyja
megszét nekem is elhűlték iskolába. Ezek voltak
a I világháboni révségei. Jött 1956. az is bo-
zostó volt, sok fiatal dűszidalt.

Bike időben győzöm, a taj az emberek, ismer-
felngitették egyrészt, miközben figyelte a más
gyeokese is, a boltos Steigerwalel bráster
gyalog a tere még semz volt brucejant.

1951-54 ip a Terzyos utcai iskolába jártam
majd létszámra felüliek lettünk (a csodák)
átmentek a Vörschadtseep utjára, jól jártunk
mert ott segítettek a kegyes gyerekek.

Laborasszisztenseknek jártunk az Országos
vetéldőbarok dolgozóknak 30 évig. 17 év ki-
térő utca (USA) behittetés voltunk. 2006-ban
hozajöttünk (melyek a gyökereink nem ahátunk
ott élni tovább).

Most nyugdíjasként élünk, segítünk a fiatal-
bokat, ők is élnek.

Ez a vírus megkezesítette mindenképpen életet,
Remélünk túlélünk!!!

Most erkényi jutott szembe papírra vettem!
Az öregséggel jár, a régi dolgoktól emlékeztünk
koffy mit mond is tetten amire már nem!

2020 okt. 21-én